

Posudek bakalářské práce

Vladár Niccola Machiavelliho,

kteřou předložila Veronika Matloňová.

Ústav románských studií FFUK, červen 2013

Veronika Matloňová napsala nepřiliš objevnou bakalářskou práci na téma *Vladar* a *Mandragora* italského autora Niccola Machiavelliho. Autorka se snaží jak o zasazení Machiavelliho života a díla do historického kontextu, tak o rozbor dvou Machiavelliho zásadních děl – politického spisu *Vladar* a komedie *Mandragora* – a jejich vzájemné srovnání.

Po standardním úvodu následují faktografické kapitoly „Historický kontext“ a „Machiavelli a jeho život“. Tyto kapitoly mají informativní charakter, obsahují četná fakta o dané době, tzn. Florencii konce 15. a začátku 16. století. Bohužel v několika případech jsou nepřesná. (Např. Lorenzo Medicejský nebyl synovcem Cosima Medicejského, jak uvádí autorka, ale jeho vnukem. K chybě došlo pravděpodobně nepřesným překladem z italštiny, která má pro výrazy *vnuk* a *synovec* jediný termín *nipote*.) Již v tomto oddílu je patrný nedostatek fundované sekundární literatury, jehož negativní dopad se projeví také v dalších kapitolách. Autorka vychází především z knihy *Nepochopený muž* Michaela Whitea. V případě této knihy se jedná spíše o žánr populárně-životopisné literatury a jako takový je pro práci tohoto typu nedostatečně odborný. Taktéž pokládám za nešťastné doslovné citace, převzaté z dobové odborné české literatury („Epocha renesancie a reformácie je epochou rodiacej sa buržoázie... s. 41), které v dnešní době nabývají již poněkud absurdního vyznění.

Ústřední kapitoly „Literárna tvorba“, „Dielo Vladar“ a „Komédia Mandragora“ jsou věnovány literárním rozborům dvou výše uvedených děl a měly by být nosným základem práce, případně prostorem pro vyjádření vlastního názoru. Autorka podává podrobný popis děje bez hlubší analýzy textu. Omezuje se více méně na obsah, aniž by podrobila text širšímu zkoumání. Bohužel nevěnovala příliš pozornosti srovnání obou děl (pouze na s. 42-45) a možná zajímavá interpretace fenoménu lidského chování ve veřejném a soukromém prostoru v porovnání obou děl, zadaná jako jedno z hlavních témat práce, nebyla dostatečně využita.

V textu rušivě působí řada formálních nedokonalostí, které v jednotlivých případech nepředstavují závažnější problém, ale v množství, které se vyskytuje v této práci, již jde o nepřehlédnutelný nedostatek. Mám na mysli především množství překlepů (např. Rico della Mirandola, mondo/modo di trattare s. 19), chybné interpunkce a nedůsledné dodržování úzu psaní bibliografických poznámek (tečky, chybějící zkratka op. cit. při opakovaném použití citace, apod.)

Italské resumé je psáno nepříliš kvalitním jazykem a za nedbalost považuji opomenutí překladu několika slov v anglickém resumé práce (s. 49).

Oceňuji celkovou koncepci práce a snahu podrobně představit významnou osobnost Niccola Machiavelliho, proto práci hodnotím známkou dobře.

Praha, 10. 6. 2013

Mgr. Magdalena Žáčková